

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 13807

гр. София, 08.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав, в
закрито заседание на 08.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

като разгледа дело номер **133** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176а АПК.

Производството по делото е образувано по жалба от Н. Х. Х. от [населено място], чрез пълномощника си адв. Л. от САК, срещу мълчалив отказ на областния управител на област С. да се произнесе по подадено от жалбоподателя заявление № ОА23-8826/03.12.2025 г., за издаване на удостоверение за наличие или липса на акт за държавна собственост на имот – самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.303.102.1.1, находящ се в [населено място], [улица], ет. 1, или за отписване на имота от актовете книги.

С решение № 8446/04.03.2026 г., постановено по адм.д. № 133/2026 г. по описа на АССГ, съдът е уважил жалбата, като е отменил мълчалив отказ на областен управител на област С. да се произнесе по подадено от жалбоподателя заявление № ОА23-8826/03.12.2025 г., за издаване на удостоверение за наличие или липса на акт за държавна собственост или за отписване на имота от актовете книги на имот – самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.303.102.1.1, находящ се в [населено място], [улица], ет. 1 и е върнал делото като административна преписка на областния управител на област С. за изпълнение на дадените в настоящето решение указания по тълкуването и прилагането на закона. Със същото решение, съдът е осъдил ответника да заплати на жалбоподателя сумата от 511.29 евро /1000,00 лв./, направени по делото разноски.

Срещу решението, в частта за разноските, ответникът е подал касационна жалба, която има характер на молба за изменение на решението в частта за разноските, съгласно чл. 176а АПК. С молбата ответникът е поискал да бъдат намалени разноските за адвокат, присъдени на жалбоподателя, тъй като делото не е с фактическа и правна сложност и претендирания размер не е справедлив.

Съдът е възприел жалбата като молба за изменение на решението в частта за разноските, по реда на чл. 176а АПК, поради което с разпореждане от 11.03.2026 г., съдът е съобщил касационната жалба, имаща характер на молба за изменение на решението в частта за разноските, на другата страна, като е предоставил 7-мо дневен срок за становище.

В предоставения срок, жалбоподателят чрез процесуалния си представител адв. Л., е взел

становище по молбата, като оспорва същата. Излага съображения относно липса на касационни основания, посочени в касационната жалба. Алтернативно излага съображения за неоснователност на искането за изменение на решението в частта за разноските като счита, че размера на разноските е правилно определен.

Съдът като взе предвид постъпилата молба и прецени материалите по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 176а от АПК в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. Компетентен да се произнесе по молбата за изменение или допълване на решението/определението, в частта за разноските е съда, който е постановил акта, чието допълване или изменение се иска, в случай, че срещу решението не е подадена касационна жалба /арг. от чл. 176а, ал.4 АПК/. Тъй като в случая жалба срещу решението не е подадена, то настоящия съдебен състав се явява компетентния съд за разглеждане на депозираната молба.

Законодателят е предвидил в случаите, когато съдът не се е произнесъл по направеното искане за разноските, възможност заинтересована страна да направи искане за изменение или допълване на акта като се произнесе по разноските. Това искане следва да се направи в срока за обжалване, а при необжалваемо решение в едномесечен срок от постановяването му.

Касационната жалба, имаща характер на молба за изменение на решението в частта за разноските, е подадена от активно легитимирано лице, ответник по делото и в срока по чл. 176а, ал. 1 от ГПК – 14-дневен от съобщаването за решението.

Молбата е неоснователна по следните съображения.

В конкретния случай, се иска изменение на решение № 8446/04.03.2026 г., по адм.д. № 133/2026 г. по описа на АССГ, в частта относно присъдените в полза на процесуалния представител на жалбоподателя разноски. С цитираното решение, съдът е уважил жалбата, като е отменил оспорения акт. С решението, съдът е осъдил ответника да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 511.29 евро /1 000,00 лв./. В писмена молба по делото, процесуалният представител на ответника е направил възражение за прекомерност, тъй като делото не се отличава с висока правната и фактическа сложност. Съдът е разгледал възражението и се е произнесъл по него.

Съгласно чл. 78, ал.5 ГПК, при направено възражение относно претендирания размер на адвокатско възнаграждение, съдът следва да съобрази фактическата и правна сложност на делото, и ако счете, че то не се отличава с такава предвид останалите дела от този вид, да намали възнаграждението. Присъденият размер на адвокатско възнаграждение е определен в минимален размер по Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Поради това, спорен е въпроса дали следва възнаграждението да се намали до минималните размери, предвидени в Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, както е направил съда в случая, или пък да определи по-нисък размер на възнаграждението, съобразно разписаното в решение от 25.01.2024 г. по дело № С-438/22 на СЕС. В решението са изложени съображения, че с оглед предимството на правото на Съюза, националният съд е натоварен в рамките на компетентността си с прилагане на разпоредбите на правото на Съюза, като е длъжен в случаите, когато това се налага, да вземе решение да остави без приложение всяка национална правна уредба или практика по законодателен или друг конституционен ред.

Настоящият съдебен състав намира, че в конкретния случай не се налага да не прилага всяка

национална правна уредба или практика по законодателен или друг конституционен ред и съответно, не следва да определя възнаграждение в по-нисък от предвидения в Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Размерът на адвокатското възнаграждение се обосновава с два обективни критерия - обем и сложност на извършената дейност, както и величината на защитавания интерес. Действително, делото е с обичайната за този вид дела правна и фактическа сложност и съответно обема на извършената дейност от адвоката е обичайна. В случая обаче, забавянето в извършването на услугата, съдът намира, че би могло да окаже много негативен ефект върху величината на защитавания интерес. Исканата услуга е заверка на молба декларация, за снабдяване с НА по обстоятелствена проверка. Ответникът, въпреки, че е наясно, че дължи услугата, заявена от жалбоподателя, забавя нейното изпълнение с повече от четири месеца, при 7-мо дневен срок за изпълнение. И в крайна сметка до постановяване на решението, услугата не е изпълнена. Поради това, с оглед продължителността на неизвършването на услугата и защитавания интерес, съдът счита, че не следва да определя възнаграждение под минималния размер, определен в Наредбата.

Поради това, касационната жалба, имаща характер на молба за изменение на решението в частта за разноските от ответника, следва да се остави без уважение.

Мотивиран от горното и на основание чл. 248 от ГПК, Административен съд, С. град, II отд., 59 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ касационна жалба, имаща характер на молба за изменение на решение № 8446/04.03.2026 г., постановено по адм.д. № 133/2026 г. по описа на АССГ, в частта за разноските, подадена от процесуалния представител на областен управител на област С..

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14 дневен срок от съобщението му, чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

Определението да се връчи на страните.

СЪДИЯ: